

Burada herkes artist arkadaş

Güney Afrikalı sanatçılar bugün Dolapdere Caddesi'ne sandalyeler koyup kendileri de bir seyirliğe dönüşen izleyicileri, kamusal alan üzerine düşünmeye davet edecek

Bugün, Taksim'e bağlanan Dolapdere Caddesi'nden geçenler, akşamüstü yolun kenarında sandalyelerine oturan izleyiciler görecekler. İstanbul Uluslararası Çağdaş Dans ve Performans Festivali kapsamında, Güney Afrikalı sanatçıların gerçekleştirdiği *Sakin/Inhabitant* adlı performans, caddedeki akışla iç içe geçmiş olacak. Kendileri de bir seyirliğe dönüşen izleyiciler, kamusal alana dair sordukları sorularla oyunu tanımlamış olacak.

Tanıttım metninde Koreograf ve dansçı'yla ışık tasarımcısı Vaughn Sadie birlikte hazırladıkları *Sakin* için "Alanlara bakıyor, özellikle şehiriçi alanlara, gördüklerinden nasıl daha fazla olduklarına" diyor. "Dört duvarı ve bir çatısı bulunmamasına rağmen bir kapı eşliğinin, mesken tutulunca bir eve dönüşmesi" örneğini veriyorlar.

Sakin'in bundan önceki Johannesburg versiyonunda göçmen grupların kamusal alanı "mesken tutma" mücadelelerini kendilerine mesele edinen Güney Afrikalı sanatçılar, Dolapdere'deki iki günlük performanslarından önceki sekiz günlerini bu mahallede geçirdiler. Hazırlık sürecinde gördüğümüz sanatçılardan Sadie "Bir bina, güzel kahverengi köpek, gelip

Sello Pesa ve güncel sanatçı Vaughn Sadie, Johannesburg kentinin mekânlarını "mesken tutma" mücadelesine ışık tutmaya çalışıyor.

geçenler... Hepsinin oranın sakinidir. Bir mekâna anlam veren geçici süre de olsa orayı mesken edinenlerdir" diyor. Pesa bunlara örnek verirken "cami, caminin bahçesinde futbol oynayan çocuklar, öğrenciler, meyve almak için lüks arabasından inip iki dakika orada kalanlar"ı sıralıyor.

Trafikte beden kullanımı

"Dolapdere'nin öne çıkan iki özelliği çay ve cami" diyor Pesa,

alanı tanıma sürecinde insanların kendileriyle nasıl ilişkilendiklerini, "hello hello"ları, sonraki karşılaşmalarda soruların takip ettiğini ve bu arada da ne çok çay içildiğini anlatıyor. Pesa'ya göre bir de birbiri ardına başlayan ezanlar mekâna damga vuruyor. Sanatçılara göre Dolapdere'deki köprü, farklı seviyelerden insanları biraraya getiriyor; farklı insanlar alana farklı ritimler taşıyor. Tüm bu insanlar ve

hayvanlar belli beden hareketleriyle mekânla ilişkileniyor. Pesa bununla ilgili yedi yaşındaki çocuğun vızır vızır trafiğin içine atılmasını, sonra yolun ortasındaki demir korkulukların üstünden bir hamlede atlayışını, daha sonra da caddenin öbür tarafına yine aynı şekilde geçişini anlatıyor.

Günlerdir iştiğal ettiklerini, gözlemlerini, deneyimlerini izleyiciye aktarmayı hedefleyen

sanatçılar ikinci performansını bu akşam gerçekleştirecek. Onlara Dolapdere'den ve İstanbul'un başka yerlerinden sakinler/sanatçılar eşlik edecek.

Kağıt toplayıcılar geçecek

Akşam 18.00'daki performansın mekânı 'Dolapdere İrmak Caddesiyle ve Serdar Ömer Paşa Caddesi'nin keşiştiği nokta' olarak duyurulurken, bu alanın kenarına izleyiciler için sandalyeler konacak. Sadie "Orada vakit geçirdiğinde, bir seyircinin sorabileceği pek çok soru var. Performansı her bir izleyici için sorduğu sorular tanımlayacak. Amaç insanlara orada ne olduğunu farketmek" diyor.

Ücretsiz olan performans için oraya gelenler, izleyici sandalyelerine otururken, sanatçılarla birlikte bir yandan da Dolapdere'yi bir süreliğine mesken tutmuş olacak. O bölgeden her gün geçenler, mesela bir kağıt toplayıcı ise hem performansın bir parçası olacak hem de sanatçıları ve izleyicileri izleyecek. Yani bu akşam Dolapdere performans meydanına dönüşürken, herkes aynı zamanda hem izleyici, hem sakin, hem de sanatçı olabilecek.

TUĞBA TEKEREK

